

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Piotrowska

Protokolant: Patrycja Czarkowska

Przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2012 r.

sprawy

1/ M. J. (J.)

syna : J. i S. z domu J.,

urodzonego : dnia (...) r. w G.,

zamieszkałego : (...)-(...) Z. 10/4,

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 kwietnia 2012 r. w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z W. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za kwotę 252 zł sprzedał w punkcie skupu złomu elementy karoserii pojazdu A. (...) -line o nr VIN : (...) pochodzącego z kradzieży na terenie (...) przedstawiającego wartość co najmniej 40.000 zł na szkodę Towarzystwa (...), (...)K.,

to jest o czyn z art. 291§1 kk,

2/ W. D. (D.)

syna : W. i T. z domu K.,

urodzonego : dnia (...) r. w G.,

zamieszkałego : R. G. 15, (...)-(...) G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 kwietnia 2012 r. w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za kwotę 252 zł sprzedał w punkcie skupu złomu elementy karoserii pojazdu A. (...) -line o nr VIN : (...) pochodzącego z kradzieży na terenie (...) przedstawiającego wartość co najmniej 40.000 zł na szkodę Towarzystwa (...), (...)K.,

to jest o czyn z art. 291§1 kk,

I. oskarżonych **M. J.** i **W. D.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art.632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 970/12

UZASADNIENIE

W toku rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

W okresie pomiędzy dniem 30 marca 2012 r. godz. 23:30 a dniem 31 marca 2012 r. godz. 03:00 w miejscowości J.na terenie (...)nieznany sprawca dokonał kradzieży samochodu marki A.o nr rej. J-(...)i nr VIN : (...)należącego do C.B..

Oskarżeni M. J. i W. D. są znajomymi.

W dniu 05 kwietnia 2012 r. oskarżony M. J. znalazł pocięte elementy karoserii wyżej wymienionego pojazdu pomiędzy N. a B. za starym mostem przy stawie. Oskarżony nie miał świadomości, iż części te pochodzą ze skradzionego na terenie Niemiec samochodu A..

W tym samym dniu M. J. spotkał W. D.. Zapytał się go, czy W. D. ma możliwość pożyczenia od kogoś samochodu typu bus, albowiem M. J. chciałby tym busem przewieźć znalezione części samochodowe na skup złomu, i czy ewentualnie W. D. pomoże M. J. w przewiezieniu złomu. W. D. obiecał M. J., że postara się pożyczyć taki samochód, co też uczynił zwracając się w tym celu do R. B., który zgodził się na udostępnienie W. D. swojego samochodu marki F. (...). W. D. zgodził się również pomóc M. J. w przewiezieniu złomu, przy czym W. D. nie miał świadomości, iż złom ten pochodzi ze skradzionego na terenie Niemiec samochodu marki A..

W dniu 06 kwietnia 2012 r. oskarżeni umówili się w miejscowości W.. Kiedy M. J. przyjechał tam swoim samochodem, W. D. czekał na niego w samochodzie typu bus pożyczonym od R. B.. Następnie M. J. pojechał tym busem po znalezione dzień wcześniej części samochodowe. W tym czasie W. D. czekał na niego w W.. Po powrocie M. J., obaj oskarżeni udali się do L. na skup złomu należący do R. S.. Po drodze mężczyźni zabrali ze sobą R. T., który zgodził się pomóc im w rozładunku złomu. Po przyjeździe do skupu mężczyźni wyładowali złom, za który M. J. otrzymał kwotę 250 zł. Następnie mężczyźni udali się w drogę powrotną do domu, po czym W. D. zwrócił busa R. B..

dowód:

- zeznania świadka R. S. k. 5,31v-32,139v,
- zeznania świadka G. G. k. 16v-17,33v-34,
- zeznania świadka R. B. k. 27v-29,
- zeznania świadka R. T. k. 85v,
- wyjaśnienia oskarżonego W. D. k. 47v-48,138v,
- wyjaśnienia oskarżonego M. J. k. 58,138v-139,
- dowód skupu k. 3,
- protokół oględzin rzeczy k. 8-9,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 10-12,
- protokół przeszukania k. 14-15,23-24,
- płyta CD z zapisem monitoringu k. 37,

- protokół oględzin płyty CD k. 38-40,
- opinia biegłego z zakresu mechanoskopii i identyfikacji

pojazdów samochodowych k. 79-83,

- informacja (...)

(...)k. 88-89,

- dokumentacja niemiecka dotycząca kradzieży samochodu k. 90-96,

Oskarżony **W. D.** ma 27 lat. Jest kawalerem. Ma na utrzymaniu jedno dziecko. Ma wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest piekarzem. Utrzymuje się z prac dorywczych. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Dotychczas nie był karany.

dowód:

- dane osobopoznawcze k. 47,138v,
- dane o karalności k. 59,

Oskarżony **W. D.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż drugi oskarżony M. J. poprosił go o przewiezienie części na złom. W. D. zgodził się. W tym celu pożyczył busa od swojego znajomego R. B.. Następnie pojechał tym busem w kierunku miejscowości W., gdzie na skrzyżowaniu spotkał M. J.. M. J. przejął busa i pojechał nim w stronę miejscowości N.. W. D. czekał na niego na skrzyżowaniu. Po godzinie nadjechał M. J.. (...) był już załadowany, jednakże oskarżony W. D. nie wie dokładnie czym. M. J. poinformował go, że w busie znajduje się złom. Następnie mężczyźni udali się do L. na skup złomu R. S.. Przejeżdżając przez miejscowość M. mężczyźni zabrali po drodze jeszcze jednego mężczyznę. Oskarżony W. D. stwierdził, iż nie wie, skąd M. J. miał ten złom. Pomagał mu jedynie w rozładunku złomu, myśląc, że za tę przysługę coś zarobi. Następnie mężczyźni udali się w drogę powrotną do domu. Oskarżony W. D. zwrócił busa R. B..

W toku postępowania przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego W. D. k. 47v-48,138v,

Oskarżony **M. J.** ma 29 lat. Jest kawalerem. Ma na utrzymaniu jedno dziecko. Ma wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest stolarzem. Utrzymuje się z prac dorywczych. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Dotychczas był już karany.

dowód:

- dane osobopoznawcze k. 57,138v,
- dane o karalności k. 61,
- odpisy wyroków, postanowień i informacji

na temat odbytych kar pozbawienia wolności k. 62-78,

Oskarżony **M. J.**, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku postępowania przed Sądem, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż poprosił drugiego oskarżonego o załatwienie busa

celem przewiezienia złomu. Mężczyźni spotkali się na drugi dzień we W.. Tam na M. J. czekał W. D., który przyjechał do tej miejscowości pożyczonym busem. Następnie M. J. sam udał się w stronę N., gdzie pomiędzy tą miejscowością a miejscowością B. za starym mostem przy stawie leżały części karoserii samochodowej. Oskarżony M. J. dodał, iż nie wie, skąd te części pochodziły, kto je przywiózł i jak się tam znalazły. Oskarżony znalazł je dzień wcześniej. M. J. dodał, iż wcześniej wielokrotnie widział w okolicznych lasach wiele tego typu części. Następnie M. J. załadował znalezione części do busa i wrócił z nimi do W., gdzie czekał na niego W. D., po czym mężczyźni udali się do L. na skup złomu. Po drodze zabrali trzeciego mężczyznę, który zgodził się im pomóc w rozładunku złomu. Po sprzedaży złomu mężczyźni wrócili do domu. Oskarżony M. J. skonkludował, iż nie miał świadomości, iż przedmiotowe części pochodziły z kradzieży. Dodał, iż od roku 2010 nie był na terenie Niemiec, gdyż ma orzeczony sądowy zakaz wjazdu do tego kraju za dokonane na jego terenie kradzieże. Zaprzeczył również jakoby dokonał kradzieży samochodu A., z którego pochodziły sprzedane przez niego części.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. J. k. 58,138v-139,

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu opisane w zarzutach zachowania oskarżonych W. D. i M. J. nie wyczerpały znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 291§1 kk.

Sprawcą powyższego przestępstwa może być jedynie osoba, która rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa (chodzi o nabycie od innej osoby), lub pomaga (innej osobie) do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje (od innej osoby) lub pomaga (innej osobie) do jej ukrycia.

Bezsprzecznym w sprawie jest fakt, iż przedmiotowe elementy karoserii pochodzą ze skradzionego na terenie Niemiec samochodu marki A.. Bezsprzecznym jest również fakt, iż w dniu 06 kwietnia 2012 r. oskarżeni W. D. i M. J. sprzedali te elementy w skupie złomu należącym do R. S., przewożąc je busem użyczonym przez R. B., co potwierdzili w swoich zeznaniach świadkowie R. B., R. S., G. G. i R. T. (Sąd pominął zaś przy dokonywaniu ustaleń faktycznych zeznania świadków P. P. i T. D., albowiem osoby te nie posiadały wiadomości na temat przedmiotowego zdarzenia. Tym samym świadkowie ci nie wnieśli do sprawy żadnych istotnych szczegółów). Okoliczności zbycia złomu nie kwestionowali również sami oskarżeni. Jednakże, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na fakt, iż oskarżeni mieli świadomość, że zbyty przez nich złom pochodził z kradzieży dokonanej na terenie Niemiec. Obaj oskarżeni w swoich wyjaśnieniach kategorycznie temu zaprzeczyli, a zważywszy na brak dowodów przeciwnych, nie sposób tych wyjaśnień zdyskredytować. Oskarżony M. J. podniósł, iż części karoserii znalazł obok stawu pomiędzy miejscowościami N. i B.. W. D. również nie zdawał sobie sprawy z pochodzenia tych przedmiotów. M. J. nie wspomiał mu nawet w jaki sposób wszedł w posiadanie tych elementów samochodowych.

Podkreślić również z całą stanowczością należy, iż przepis art. 291§1 kk nie przewiduje kryminalizacji zachowania polegającego tylko na zbyciu rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, co miało miejsce w przypadku oskarżonych M. J. i W. D.. Zbycia nie można również utożsamiać z karalną pomocą do zbycia. Sprawca musi mieć wówczas świadomość, że swoim zachowaniem pomaga innej osobie (choćby osoba ta o tej pomocy nie wiedziała) do zbycia rzeczy (wyrok SN z dnia 22 września 2011 r., sygn. akt III KK 48/11, OSNKW 2012/1/8). Jako że brak jest jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie tezy, iż oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego, iż części karoserii pochodzą z kradzieży, nie można im również przypisać pomocy do zbycia tych przedmiotów.

Podnieść należy, iż Sąd analizował możliwość zakwalifikowania zachowania oskarżonych jako przestępstwa paserstwa nieumyślnego, jednakże i w tym przypadku brak jest możliwości przypisania W. D. i M. J. sprawstwa i winy. Nie można bowiem dowieść, iż oskarżeni mogli i powinni przypuszczać, że sporne części karoserii samochodowej pochodziły z kradzieży. W przypadku W. D. pomoc M. J. była bowiem jedynie koleżeńską przysługą. M. J. nie dał bowiem W. D. podstaw do podejrzenia M. J. o „niecne” zamiary sprzedaży rzeczy skradzionych. Jeżeli zaś chodzi o M. J., to także znalezienie rzeczy w lesie (wobec braku innych dowodów, Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie),

niekoniecznie świadczy, że rzecz ta pochodzi z kradzieży. Ktoś mógł ją tam bowiem zwyczajnie wyrzucić. Podkreślić również trzeba, iż także w przypadku przestępstwa paserstwa nieumyślnego, jego sprawcą może być jedynie osoba, która rzecz nabywa (chodzi o nabycie od innej osoby), lub pomaga do jej zbycia (innej osobie) albo tę rzecz przyjmuje (od innej osoby) lub pomaga (innej osobie) do jej ukrycia, a takich znamion zachowanie oskarżonych nie wyczerpało, o czym była już mowa we wcześniejszej części uzasadnienia.

Na marginesie podnieść należy, iż zachowanie M. J. (zabór znalezionej w lesie karoserii) w istocie wyczerpało znamiona przestępstwa przywłaszczenia z art. 284§3 kk. Jednakże Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie mógł przypisać oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie powyższego czynu karalnego, albowiem wyszedłby w tym przypadku poza granice oskarżenia. Pomimo jednak iż oskarżony M. J. uzyskał złom w wyniku przestępstwa przywłaszczenia, nie może być on pociągnięty do odpowiedzialności karnej za pomocnictwo do zbycia tego złomu, albowiem przywłaszczenia znalezionej złomu nie można utożsamiać z nabyciem lub przyjęciem (nabycie i przyjęcie musiałyby nastąpić od innej osoby, na co brak jest w niniejszej sprawie dowodów). Ponadto osoba popełniająca przestępstwo, z której pochodzi dana rzecz, nie może być następnie uznana za pasera tejże rzeczy. W. D. również nie może odpowiadać za pomocnictwo w zbyciu rzeczy pochodzącej z przestępstwa przywłaszczenia popełnionego przez M. J., albowiem nie wiedział, jak również nie mógł przypuszczać, że M. J. przywłaszczył znalezionej karoserię, gdyż M. J. nie poinformował o tym W. D.. W. D. miał zatem prawo sądzić, iż M. J. nabył sporne przedmioty w sposób legalny – na przykład w wyniku ich zakupu.

W obliczu powyższych okoliczności Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów opisanego w części wstępnej wyroku i orzekł, że koszty procesu w tym zakresie ponosi Skarb Państwa.